

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb)) in het geding tussen:

A.Z. N.V., gevestigd in Alkmaar,
verzoekster,

en

de raad van de gemeente Wormerland,
verweerder.

Procesverloop

AZ heeft beroep ingesteld tegen het besluit van de raad van 9 juli 2024, waarbij het bestemmingsplan "Landelijk Gebied Wormerland" is vastgesteld.

Ook heeft AZ de voorzieningenrechter gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

Overwegingen

1. De voorzieningenrechter doet uitspraak zonder zitting.
2. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Voor de beoordeling van het beroep blijft het recht zoals dat gold vóór 1 januari 2024 van toepassing.
3. In het bestemmingsplan is aan het trainingscomplex van AZ op de Zuiderweg 72A in Wijdewormer de bestemming "Sport" toegekend. AZ heeft het verzoek om voorlopige voorziening ingediend, omdat zij vreest dat bouwwerken die zij wil bouwen niet meer zijn toegestaan binnen deze bestemming. Het gaat in de eerste plaats om een uitbreiding van het trainingscomplex waarvoor op 29 april 2024 een omgevingsvergunning voor bouwen is verleend. Daartegen is bezwaar gemaakt. Het gaat in de tweede plaats om een ballenvanger. AZ heeft daarvoor een aanvraag voor een omgevingsvergunning ingediend. Als omgevingsvergunningen voor deze bouwwerken geen stand houden in de bezwaarfase, moeten nieuwe aanvragen voor die bouwwerken aan het bestemmingsplan worden getoetst als dat in werking is getreden. Die bouwwerken kunnen dan niet rechtstreeks worden vergund.
4. De voorzieningenrechter wijst het verzoek af als kennelijk ongegrond. Als het bestemmingsplan in werking treedt, kan dat gevolgen hebben voor eventuele nieuwe aanvragen om een omgevingsvergunning die AZ indient. Het bevoegd gezag moet die aanvragen dan immers toetsen aan het bestemmingsplan. De voorzieningenrechter ziet daarin echter geen aanleiding om het bestemmingsplan te schorsen. Schorsing van het bestemmingsplan kan in dat geval namelijk leiden tot juridisch onomkeerbare gevolgen, terwijl het treffen van een voorlopige voorziening juist bedoeld is om onomkeerbare gevolgen te voorkomen. Bij schorsing van het voorliggende bestemmingplan blijft het oude bestemmingsplan gelden. Het bevoegd gezag moet nieuwe aanvragen dan toetsen aan het oude bestemmingsplan. In een eventuele beroepsprocedure over besluiten op bezwaar moet de bestuursrechter dan ook toetsen aan het oude bestemmingsplan, ongeacht de uitkomst van het beroep van AZ in de bodemprocedure.

De voorzieningenrechter overweegt verder dat AZ niet heeft gesteld dat inwerkingtreding van het bestemmingsplan ook gevolgen zou kunnen hebben voor de lopende procedures over de omgevingsvergunning voor de uitbreiding van het trainingscomplex en de ingediende aanvraag voor de ballenvanger. Weliswaar moet het bevoegd gezag in beginsel bij het nemen van een besluit het op dat moment geldende recht toepassen, maar bij wijze van uitzondering moet het bevoegd gezag het ten tijde van het indienen van

een aanvraag om vergunning nog wél, maar ten tijde van het besluit daarop, niet meer geldende recht toepassen, indien ten tijde van het indienen van de aanvraag sprake was van een rechtstreekse aanspraak op het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het bouwen. Dat is het geval als het desbetreffende bouwplan in overeenstemming was met het toen geldende bestemmingsplan en de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of artikel 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en op dat moment geen voorbereidingsbesluit van kracht was, dan wel een ontwerp voor een nieuw bestemmingsplan ter inzage was gelegd, waarmee dat bouwplan niet in overeenstemming was. De voorzieningenrechter wijst daarbij op de uitspraak van de Afdeling van 4 november 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2619, onder 3.1.

5. Zoals onder 4 is vermeld, moet het verzoek als kennelijk ongegrond worden afgewezen. De proceskosten hoeven daarom niet te worden vergoed.

Beslissing

De voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. H.J.M. Besselink, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. A.L. van Driel Kluit, griffier.

w.g. Besselink
voorzieningenrechter

w.g. Van Driel Kluit
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 25 november 2024

703

Verzonden: 25 november 2024